

ligge i Sagens Natur, at en Anstalt som denne, der er den eneste i sit Slags, vi have, ikke med Billighed og med aabent Die for Tidens Fremskridt og Forbringere, kan ledes af en Bestyrelse, der vel bestaaer af 4 Medlemmer, men hvoraf det ene er henviist til en aldeles bestemt Branche, nemlig Entekassen; et andet Medlem er en ældre Mand, medens de to Mathematikere ere fuldt op beskæftigede i andre Grene af Statsjenseten og derfor kun ved given Leilighed kunne offere deres Tid til Anstaltens Tary. Jeg lægger heller ikke Skjul paa, at det ikke er nogen gunstig Stilling for Finantsministeren, der skal bære Ansvar for disse Anstalters Bestyrelse, at være stillet overfor fire jævnybrdige Directeurer, hvoraf Ingen bærer det hele Ansvar; skjøndt jeg ikke vil kaste den aller ringeste Skygge paa den nuværende Bestyrelse, troer jeg dog at have Ret til at sige, at dette ikke er nogen gunstig Stilling for Den, der overser den lovgivende Forsamling og Publicum skal bære Ansvar for Anstalternes Bestyrelse. Naar jeg ikke er gaaet videre, end jeg er gaaet, er det, fordi jeg maatte holde mig indenfor de Planer, som udgjøre Grundlaget for disse Anstalter, og deri staaer udtrykkelig, at der skal være to mathematikkhyndige Directeurer, ligesom der ogsaa staaer, at et af Directionens Medlemmer skal være belegeret fra Finantsministeriet. Indenfor den Ramme, der er given, har jeg ikke troet at kunne foretage andre Forandringer, uden at forelægge en ny Lov besangaaende, og dertil har jeg ikke troet, der var tilfrækkelig Grund netop i dette Dieblik; man hør afvante det Tidspunkt, som ogsaa den ærede Ordsfører har peget hen paa, da de fornødne Oversigter over den 25-aarige Virksomhed foreligge, men jeg troer, at jeg, i det Mindste forsaavidt man skal domme efter tidligere Erfaring, maa slutte mig til Udvalgets ærede Formands (Alders) Formening om den Tid, der vil medgaae, inden disse Oversigter kunne foreligge, og Finantsministeriet har i den Henseende en Erfaring, idet der allerede efter den 10-aarige Periodes Udløb for Livsforfikkingsanstalten blev foretaget en saadan Dpgjørelse — vel at mærke for Livsforfikkingsalene — og den indkom først til Finantsministeriet omtrent tre Aar, efterat det Tidsrum

var udløbet, som man havde sat til Grændse. Dette var ikke, i det Mindste ikke væsentligt, begrundet i nogen Forsømmelse, men det ligger i selve Forholdets Natur, at man ikke, før der er hengaaet nogen Tid efter Periodes Udløb, kan faae det fornødne Materiale tilveiebragt til at kunne opgjøre disse Oversigter, og jeg er derfor overbevist om, at det ikke vil lykkes før efter en lignende Tids Forløb at faae de Oversigter over de forenede Anstalter, som man afventer. Jeg skal dertil sige, at den 25-aarige Periode først næste Aar er udløben for Livsforfikkingsanstalten — og naar man vil afslutte med nærværende Finantsaar, maa man altsaa for hii Anstalt afslutte med 24 Aar, men for Livsforfikkingsanstalten med 25 Aar. Jeg har ikke kunnet overbevise mig om, at der, naar man var enig om, at Anstaltens Tary krævede, at der kom en mere energisk Bestyrelse tilstede, hvis Opgave det var at anvende hele sin Tid og alle sine Evner paa at gjøre den saa nyttig for Publicum som muligt, skulde være Grund til at udsætte denne Reform efter den 25-aarige Periodes Udløb, istædefor at foretage den nu, da der er indtruffet Begivenheder, som paa en naturlig Maade fremkalde den. Jeg skal derfor tillade mig indstændigt at anbefale Thinget ikke at vedtage Fleertallets Forslag, idet jeg derhos skal tilføie, at jeg, hvis man vil nægte mig Gagen til en administrerende Directeur, vil være megen Betænkelse ved at undvære den Underbogholderplads, jeg har strøget, og som ikke foreligger paa Budgettet, idet Contoirchefen da ideligt skal besørge Communicationen med Publicum og ideligt være tilstede i Localet for at give de fornødne Oplysninger, man forlanger, thi man kan ikke med Billighed fordre, at han da tillige skal føre det specielle Tilsyn med Bogholderiet, som Underbogholderen tidligere har ført. I saa Tilfælde maa jeg altsaa forbeholde mig at komme tilbage til, at Underbogholderpladsen conserveres. — Mod Endringsforslagene under Nr. 90 og 91 kan jeg Intet at have at erindre, ligesaa lidt som mod Forslagene under Nr. 98 og 99. Med Hensyn til dette Sidste skal jeg beklage, at den omhandlede Post i Finantslovforslaget ved en Incurie er sat til 2,500 Rd.; jeg er fuldstændigt tilfreds med at faae det tid-